

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 38/2005(1))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 10 Μαΐου, 2006

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Νίκου Παπαμιχαήλ, Μαίρης Κουτσελίνη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη, Μαρίας Δωρίτη και Αλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στη παρούσα υπόθεση η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου εξετάζει αυτεπάγγελτα τις από μέρους του σταθμού πιθανές παραβάσεις του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και της παραγράφου **Δ.1** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως αυτός εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Το πιο πάνω άρθρο αναφέρει :

33(2)(α) « Η διαφήμιση και η τηλεμπορία πρέπει να αναγνωρίζονται εύκολα ως τέτοιες και να διακρίνονται σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων επισήμανσης»

Η πιο πάνω παράγραφος αναφέρει:

Δ.1 «καμιά διαφήμιση, εξεταζόμενη ως σύνολο ή εν μέρει, δεν παρουσιάζει με λόγια ή οπτικά τα διαφημιζόμενα είδη ή υπηρεσίες ή τις τιμές τους, κατά τρόπο που άμεσα ή συμπερασματικά δημιουργεί λανθασμένες εντυπώσεις».

Η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου με επιστολή της ημερομ. **7.3.2005** έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις ή/ και παραστάσεις και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού να δηλώσουν κατά πόσο επιθυμούν να παρευρεθούν κατά την εξέταση της υπόθεσης.

Στην προαναφερθείσα επιστολή τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δε ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην καθορισμένη προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα είναι υποχρεωμένη να προχωρήσει στη λήψη απόφασης χωρίς την απάντηση του σταθμού.

Η διερευνώμενες παραβάσεις οι οποίες τέθηκαν ενώπιον του σταθμού εκτίθενται πιο κάτω:

1. Στις **10.1.2005** μεταξύ των ωρών **18:00-18:45** μεταδόθηκε η σειρά «**Κωνσταντίνου και Ελένης**» κατά την διάρκεια της οποίας μεταδιδόταν, κατά διαστήματα, στο άνω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα το οποίο δεν διακρινόταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα κατά την διάρκεια του εν λόγω προγράμματος μεταδιδόταν στο άνω μέρος της οθόνης, υπό την μορφή κινουμένου κειμένου, το ακόλουθο τηλεμπορικό μήνυμα:

«Κατεβάστε σε Ringtone τα τελευταία τραγούδια. HAPPY END (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10365 MON. 68314) ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΜΟΥ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 103666 MON. 69065) ΦΟΒΑΜΑΙ- ΝΙΝΟ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10357 MON. 62104) ΜΗ ΜΟΥ ΛΕΣ ΑΝΤΙΟ- ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10358 MON. 65303) ΣΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΑ – ΤΕΡΖΗΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10364 MON. 67447) ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΕ – ΡΕΜΟΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10373 MON. 65590) ΜΗΝ ΖΗΤΑΣ ΣΥΓΝΩΜΗ- ΡΕΜΟΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10378 MON. 62584) ΠΕΤΑΓΑ ΨΗΛΑ- ΦΙΛΟΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10372 MON. 63502) I WILL SURVIVE – GAYNOR (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10382 MON. 65390) CARELESS WHISPER – MICHAEL (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10013) MON. 63332) ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΤΩΡΑ ΣΤΟ 900-35-077 – GOLDEN TELEMEDIA 460 σ/ κλήση».

2. Στις **10.1.2005** μεταξύ των ωρών **21:15-22:30** μεταδόθηκε το ψυχαγωγικό πρόγραμμα «**FAME STORY**» κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδιδόταν, κατά

διαστήματα, στο άνω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα το οποίο δεν διακρινόταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα κατά την διάρκεια του εν λόγω προγράμματος μεταδιδόταν στο άνω μέρος της οθόνης, υπό την μορφή κινουμένου κειμένου, το ακόλουθο τηλεμπορικό μήνυμα:

«Κατεβάστε σε Ringtone τα τελευταία τραγούδια. HAPPY END (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10365 MON. 68314) ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΜΟΥ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 103666 MON. 69065) ΦΟΒΑΜΑΙ-ΝΙΝΟ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10357 MON. 62104) ΜΗ ΜΟΥ ΛΕΣ ΑΝΤΙΟ- ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10358 MON. 65303) ΣΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΑ – ΤΕΡΖΗΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10364 MON. 67447) ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΕ – ΡΕΜΟΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10373 MON. 65590) ΜΗΝ ΖΗΤΑΣ ΣΥΓΝΩΜΗ- ΡΕΜΟΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10378 MON. 62584) ΠΕΤΑΓΑ ΨΗΛΑ- ΦΙΛΟΙ ΓΙΑ ΠΑΝΤΑ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10372 MON. 63502) I WILL SURVIVE – GAYNOR (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10382 MON. 65390) CARELESS WHISPER – MICHAEL (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10013) MON. 63332) ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΤΩΡΑ ΣΤΟ 900-35-077 – GOLDEN TELEMEDIA 460 σ/ κλήση».

3. Στις **11.1.2005** μεταξύ των ωρών **18:00-18:45** μεταδόθηκε η σειρά «**Κωνσταντίνου και Ελένης**» κατά την διάρκεια της οποίας μεταδιδόταν, κατά διαστήματα, στο άνω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα το οποίο δεν διακρινόταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα κατά την διάρκεια του εν λόγω προγράμματος μεταδιδόταν στο άνω μέρος της οθόνης, υπό την μορφή κινουμένου κειμένου, το ακόλουθο τηλεμπορικό μήνυμα:

«Κατεβάστε σε Ringtone τα τελευταία τραγούδια. HAPPY END (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10365 MON. 68314) ΛΟΥΛΟΥΔΙ ΜΟΥ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 103666 MON. 69065) ΦΟΒΑΜΑΙ-ΝΙΝΟ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10357 MON. 62104) ΜΗ ΜΟΥ ΛΕΣ ΑΝΤΙΟ- ΜΑΚΕΔΟΝΑΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10358 MON. 65303) ΣΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΑ – ΤΕΡΖΗΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10364 MON. 67447) ΧΑΜΟΓΕΛΑΣΕ – ΡΕΜΟΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10373 MON. 65590) ΜΗΝ ΖΗΤΑΣ ΣΥΓΝΩΜΗ- ΡΕΜΟΣ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10378 MON. 62584) ΓΙΑ ΝΑ ΕΙΜΑΙ ΕΙΛΙΚΡΙΝΗΣ- ΝΙΝΟ (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10382 MON. 65390) I WILL SURVIVE – GAYNOR (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10382 MON. 65390) CARELESS WHISPER –

MICHAEL (ΚΩΔ. ΠΟΛ. 10013) ΜΟΝ. 63332) ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΤΕ ΤΩΡΑ ΣΤΟ 900-35-077 – GOLDEN TELEMEDIA 460 σ/ κλήση».

4. Στις **11.1.2005** μεταξύ των ωρών **21:15-22:30** μεταδόθηκε το ψυχαγωγικό πρόγραμμα «**FAME STORY**» κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδιδόταν, κατά διαστήματα, στο κάτω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα το οποίο δεν διακρινόταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση **και ακουστικών** μέσων, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της εκπομπής εμφανιζόταν κατά διαστήματα στο κάτω μέρος της οθόνης ένα ορθογώνιο πλαίσιο το οποίο έγραφε στα αριστερά «**RING TONES**», στο άνω δεξί μέρος «**900-35-077**», στο κάτω αριστερό μέρος «**Golden Telemedia**» και στο κάτω δεξί μέρος «**4λ/ κλήση**». Μέσα στο τετράγωνο εμφανιζόταν κάθε φορά ένα όνομα τραγουδιού (κάποτε και του τραγουδιστή) μαζί με δύο κωδικούς αριθμούς. Αυτά τα ονόματα άλλαζαν κάθε λίγα δευτερόλεπτα. Οι υπόλοιπες πληροφορίες που αναγράφονταν στο ορθογώνιο πλαίσιο παρέμειναν σταθερές.

Συγκεκριμένα μεταξύ των ωρών **21:18-21:23** μεταδόθηκαν τα ακόλουθα
«MY IMMORTAL EVANNESENCE ΠΟΛΥΦΩΝ. 10187 ΜΟΝΟΦΩΝ. 66657.
YOU ARE A WOMAN- BONNIE TYLER ΠΟΛΥΦΩΝ. 10353 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61440»

Μεταξύ των ωρών **21:24-21:28** μεταδόθηκαν τα ακόλουθα:
«BENNY HILL ΠΟΛΥΦΩΝ. 10804 ΜΟΝΟΦΩΝ. 63492
ΓΙΑ ΣΕΝΑΝΕ ΦΟΒΑΜΑΙ – ΣΦΑΚΙΑΝΑΚΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ 10030 ΜΟΝΟΦΩΝ.
82033
TELL IT TO MY HEART – DAYNE ΠΟΛΥΦΩΝ 10327 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61046
ΜΗ ΣΤΑΜΑΤΑΣ- ΘΑΝΟΣ ΠΕΤΡΕΛΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10283- ΜΟΝΟΦΩΝ. 85407
MY BOO- USHER/ ALICIA KEYS ΠΟΛΥΦΩΝ. 10299 ΜΟΝΟΦΩΝ. 63073
ΓΥΑΛΙΝΗ ΚΑΡΔΙΑ – ΜΑΡΙΝΕΛΑ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10197 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61339»

Μεταξύ των ωρών **21:29- 21:35** μεταδόθηκαν τα ακόλουθα:
«EVERYBODY'S FOOL- EVANNESENCE ΠΟΛΥΦΩΝ 10277 ΜΟΝΟΦΩΝ. 89652
ΛΙΓΟ- ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10292 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61343
TZINI- ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΖΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10344 ΜΟΝΟΦΩΝ. 66523
BIG IN JAPAN- ALPHAVILLE ΠΟΛΥΦΩΝ. 10384 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61006
ΟΤΙ ΑΓΑΠΩ ΕΙΝΑΙ ΔΙΚΟ – ΓΛΥΚΕΡΙΑ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10289 ΜΟΝΟΦΩΝ. 67596
HAPPY END – ΒΑΝΔΗ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10385 ΜΟΝΟΦΩΝ. 68314»

Μεταξύ των ωρών **21:39-21:43** μεταδόθηκαν τα ακόλουθα:

«BROTHER LOUIE – M. TALKING ΠΟΛΥΦΩΝ. 10306 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61009
ΔΕΝ ΛΕΕΙ – ΠΕΓΚΥ ΖΗΝΑ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10332 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61037
ΤΖΙΝΙ- ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΖΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10344 ΜΟΝΟΦΩΝ. 66523
ΕΘΝΙΚΟΣ ΥΜΝΟΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΟΛΥΦΩΝ 10033 ΜΟΝΟΦΩΝ. 66466
DADDY COOL- BONEY M. ΠΟΛΥΦΩΝ. 10254 ΜΟΝΟΦΩΝ 66601
ΠΑΜΕ ΨΥΧΗ ΜΟΥ- ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΤΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10298 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61050».

Μεταξύ των ωρών **21:45-21:50** μεταδόθηκαν τα ακόλουθα:

«EVERYBODY'S FOOL –EVANNESENCE ΠΟΛΥΦΩΝ. 10277 ΜΟΝΟΦΩΝ. 69652
HOW AM I SUPPOSED – BOLTON ΠΟΛΥΦΩΝ 10314 ΜΟΝΟΦΩΝ. 61028
MISSION IMPOSSIBLE ΠΟΛΥΦΩΝ 10052 ΜΟΝΟΦΩΝ. 67250
MY HEART WILL GO ON – C. DION ΠΟΛΥΦΩΝ. 10118 ΜΟΝΟΦΩΝ. 65137
ΔΕΝ ΘΑ ΠΑΣ ΠΟΥΘΕΝΑ – ΖΗΝΑ POLYFVN. 10220 ΜΟΝΟΦΩΝ. 63924
ΤΟ ΑΙΜΑ ΜΟΥ- ΠΕΤΡΕΛΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10202 ΜΟΝΟΦΩΝ. 68060”.

Μεταξύ των ωρών **21:50-21:55** μεταδόθηκαν τα ακόλουθα:

« ΣΕ ΜΕΝΑ – ΝΙΚΟΣ ΒΕΡΤΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10300 ΜΟΝΟΦΩΝ. 62537
THAT'S THE WAY I LIKE IT- CAND ΠΟΛΥΦΩΝ. 10360 ΜΟΝΟΦΩΝ. 63257
TRAFFIC – DJ TIESTO ΠΟΛΥΦΩΝ. 10345 ΜΟΝΟΦΩΝ. 65775
ΣΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΑ- ΤΕΡΖΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10364 ΜΟΝΟΦΩΝ. 67447
GIMME GIMME GIMME – ABBA ΠΟΛΥΦΩΝ. 10348 ΜΟΝΟΦΩΝ. 68510
ΣΤΑ ΥΠΟΓΕΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΘΕΑ- ΤΕΡΖΗΣ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10364 ΜΟΝΟΦΩΝ. 67417»

Μεταξύ των ωρών **22:00-22:05** μεταδόθηκαν τα ακόλουθα:

« ΑΓΓΙΞΕ ΜΕ – ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΗΛΙΑΔΗ ΠΟΛΥΦΩΝ. 10356 ΜΟΝΟΦΩΝ. 63011».

5. Στις **11.1.2005** μεταξύ των ωρών **21:15-22:30** μεταδόθηκε το ψυχαγωγικό πρόγραμμα «**FAME STORY**» κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδιδόταν, κατά διαστήματα, στο κάτω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα για «**RING TONES**» με τηλεφωνικό νούμερο υψηλής χρέωσης, του οποίου η τιμή δεν ήταν ευανάγνωστη και παρουσιαζόταν με τρόπο που άμεσα ή συμπερασματικά δημιουργούσε λανθασμένες εντυπώσεις ως προς το κόστος της διαφημιζόμενης υπηρεσίας καθώς δεν φαινόταν εάν στην παρουσιαζόμενη τιμή περιλαμβανόταν ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας ή όχι, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.1** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων

και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως αυτός εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της εκπομπής εμφανιζόταν κατά διαστήματα στο κάτω μέρος της οθόνης ένα ορθογώνιο πλαίσιο το οποίο έγραφε στα αριστερά «**RING TONES**», στο άνω δεξί μέρος «**900-35-077**», στο κάτω αριστερό μέρος «**Golden Telemedia**» και στο κάτω δεξί μέρος, με πολύ μικρά γράμματα, «**4λ/ κλήση**». Μέσα στο τετράγωνο εμφανιζόταν κάθε φορά ένα όνομα τραγουδιού (κάποτε και του τραγουδιστή) μαζί με δύο κωδικούς αριθμούς. Αυτά τα ονόματα άλλαζαν κάθε λίγα δευτερόλεπτα. Οι υπόλοιπες πληροφορίες που αναγράφονταν στο ορθογώνιο πλαίσιο παρέμειναν σταθερές. Η πληροφορία που αφορούσε το κόστος ήταν γραμμένη με πολύ μικρή γραμματοσειρά με αποτέλεσμα να είναι ιδιαίτερα δυσανάγνωστη.

Ισχύουν τα γεγονότα που αναφέρονται στο **υποστοιχείο 4**.

Ο σταθμός σε απαντητική του επιστολή ημερομ. **24.3.2005** ανέφερε τα ακόλουθα:

«(...) Απορρίπτεται η υπόθεση ως ενοχλητική και απαράδεκτη. Θα εκπροσωπηθεί ο σταθμός στην ακρόαση».

Επιπλέον, ο σταθμός επισύναψε σχετικό σημείωμα του «Τμήματος Marketing» του σταθμού ημερομ. **17.3.2005**, στο οποίο αναφέρονται τα ακόλουθα :

« 1. 10/1/05 18:00-18:45

Σύμφωνα και με τις απόψεις της Golden Telemedia δεν υπάρχει παράβαση εφόσον έχει γίνει εκδίκαση και αθώωση στις παλαιότερες υποθέσεις Αρ. Φακ. 80/2001/1 και Αρ. Φακ. 135/2003/1.

2. 10/1/05 21:15-22:30

Σύμφωνα και με τις απόψεις της Golden Telemedia δεν υπάρχει παράβαση εφόσον έχει γίνει εκδίκαση και αθώωση στις παλαιότερες υποθέσεις Αρ. Φακ. 80/2001/1 και Αρ. Φακ. 135/2003/1.

3. 11/1/05 18:00-18:45

Σύμφωνα και με τις απόψεις της Golden Telemedia δεν υπάρχει παράβαση εφόσον έχει γίνει εκδίκαση και αθώωση στις παλαιότερες υποθέσεις Αρ. Φακ. 80/2001/1 και Αρ. Φακ. 135/2003/1.

4. 11/1/05 21:15-22:30

Σύμφωνα και με τις απόψεις της Golden Telemedia δεν υπάρχει παράβαση εφόσον έχει γίνει εκδίκαση και αθώωση στις παλαιότερες υποθέσεις Αρ. Φακ. 80/2001/1 και Αρ. Φακ. 135/2003/1.

5. 11/1/05 21:15-22:30

Οι πληροφορίες υπήρχαν στην οθόνη οπότε δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι παραπλανούν ή ότι παραπληροφορούν το κοινό».

Εξάλλου, σε επιστολή της εταιρίας «Golden Telemedia», η οποία επισυνάπτεται στην απαντητική επιστολή του σταθμού, προς τον σταθμό ημερομ. 17.3.2005, αναφέρονται τα ακόλουθα:

«Υποστοιχεία 1,2,3 & 4

Η καταγγελία αυτή είναι ακριβώς η ίδια με αυτή του Αρ.Φακ. 80/2001/1 ημερομηνίας 7 Μαρτίου, 2002, και Αρ. Φακ. 135/2003/1 ημερομηνίας 9 Μαρτίου, 2004.

Για την καταγγελία αυτή παρουσιάστηκα μαζί με τον κ. Παπαφιλίππου (Απρίλιο 2002) ενώπιον της επιτροπής της Α.Ρ.Κ. που εξέταζε την συγκεκριμένη καταγγελία.

Στη συνεδρία αυτή παραδώσαμε στον πρόεδρο της Α.Ρ.Κ. τους κανονισμούς (περίπου 100 σελίδες) της Ι.Σ.Τ.Ι.Σ. η οποία είναι η Αγγλική Επιτροπή ελέγχου των υπηρεσιών Προστιθέμενης Αξίας, και η μεγαλύτερη στον κόσμο.

Επίσης στην ίδια δέσμη των κανονισμών συμπεριλαμβάνονταν και οι αντίστοιχοι κανονισμοί του Ε.Α.Ρ.Ν. (European Audiotex Regulators Network).

Οι κανονισμοί των δύο αυτών επιτροπών είναι λεπτομερέστατοι ενώ καλύπτουν και τον τρόπο προβολής (συμπεριλαμβανομένης και της τηλεόρασης) των υπηρεσιών τηλεπληροφόρησης με ακρίβεια και σαφήνεια.

Κατόπιν αυτού η Α.Ρ.Κ. έκρινε ότι δεν υπήρχε παράβαση για την συγκεκριμένη καταγγελία δηλαδή 'ότι «η διαφήμιση και η τηλεμπορία πρέπει να αναγνωρίζονται εύκολα ως τέτοιες και να διακρίνονται σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με την χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων επισήμανσης»

Αρα λοιπόν διερωτούμαι γιατί η Α.Ρ.Κ. μας καταγγέλλει για την ίδια ακριβώς παράβαση (Αρ.Φακ. 80/2001/1 & Αρ. Φακ. 135/2003/1) την οποία εκδίκασε και μας «αθώωσε».

Υποστοιχείο 5

«...δεν φαίνεται στη οθόνη με καθαρά και ευανάγνωστα γράμματα η χρέωση των τηλεφωνημάτων».

Αυτό είναι υποκειμενικό. Η Golden Telemedia φροντίζει και ελέγχει πάντα όλες τις διαφημίσεις της έτσι ώστε η χρέωση να φαίνεται και να διαβάζεται ικανοποιητικά.

Σίγουρα η χρέωση δεν μπορεί να έχει το ίδιο size με τον τηλεφωνικό αριθμό.

Επιπλέον δεν υπάρχει ξεκάθαρη νομοθεσία που να καθορίζει τη σχέση χρέωσης και μεγέθους.

Παρά ταύτα η Golden Telemedia έχει ζητήσει (και δώσει συγκεκριμένες εισηγήσεις) από τον Επίτροπο Τηλεπικοινωνιών με δύο επιστολές της να ρυθμίσει το θέμα έως πιο κάτω:

Μέγεθος χρέωσης: να καθοριστεί min. size, γραμματοσειρά και σχέση χρέωσης Vs τηλεφωνικού αριθμού.

Τοποθέτηση χρέωσης: να καθοριστεί η θέση της χρέωσης π.χ. για τηλεόραση κάτω αριστερά έτσι ώστε ο τηλεθεατής να ξέρει που θα την βρει.

Αντιλαμβάνεστε ότι εφ' όσον δεν υπάρχει νομοθεσία περί του θέματος θα έχουμε το φαινόμενο του φούρνου του Χότζα, δηλαδή όπου και να την τοποθετήσουμε και όπως την τοποθετήσουμε σε κάποιους θα αρέσει σε κάποιους όχι.

Σημειώνω ότι η Golden Telemedia χρησιμοποιεί μεθόδους προώθησης βασισμένες πάνω σε ευρωπαϊκά standards, παρά το γεγονός ότι δεν είναι υποχρεωμένη να πράξει τούτο αφού δεν υπάρχει συγκεκριμένη νομοθεσία».

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. **27.4.2006** κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού να εμφανιστούν στην συνεδρία της Αρχής ημερομ. **10.5.2006** για την εξέταση της παρούσας υπόθεσης.

Ο σταθμός σε απαντητική του επιστολή ημερομ. **27.4.2006** ανέφερε:

« Σχετική είναι η σημερινή σας επιστολή με την οποία μας πληροφορείτε ότι η υπόθεση ορίσθηκε στις 10.5.2006.

Εφόσον ο φάκελος είναι ώριμος, παρακαλώ όπως μας ορίσετε ημερομηνία για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου και παράδοση του πορίσματος του ερευνώντος λειτουργού. Με την παραλαβή των εγγράφων θα χρειαστούμε λίγες μέρες για την μελέτη του φακέλου».

Η Αρχή με νέα επιστολή της ημερομ. **28.4.2006** ενημέρωσε το σταθμό ότι το αίτημα του έγινε αποδεκτό και κάλεσε τους εκπροσώπους του σταθμού όπως προσέλθουν στα γραφεία της Αρχής στις **3.5.2006** για επιθεώρηση του διοικητικού φακέλου.

Ο δικηγόρος του σταθμού κ. Γιώργος Βαλιαντής προσήλθε στα γραφεία της Αρχής στις 3.5.2006 όπου και επιθεώρησε το σχετικό φάκελο.

Ο σταθμός σε νέα του επιστολή ημερομ. 9.5.2006 ανέφερε:

«Στην παρούσα υπόθεση έχουν διατυπωθεί 5 συνολικά κατηγορίες για ισχυριζόμενες παραβάσεις του άρθρου 33(2)(α) του Νόμου 7(1)/98 και της Παραγράφου Δ.1 του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ της ΚΔΠ10/2000, σχετικά με Τηλεμπορικά Μηνύματα που έχουν μεταδοθεί στις 10 και 11/01/2005.

Οι κατηγορίες 1-4 αφορούν ισχυριζόμενη παράβαση του άρθρου 33(2)(α) του Νόμου 7(1)/98 και η κατηγορία 5 ισχυριζόμενη παράβαση της παραγράφου ΔΙ.

A) ΠΡΟΔΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΕΝΣΤΑΣΕΙΣ:

• Ο σταθμός πληροφορήθηκε με επιστολή της Αρχής ημερομηνίας 07/03/2005 ότι η υπόθεση εξετάζεται αυτεπαγγέλτως, ενώ από το έντυπο διερεύνησης παραβάσεων (Α) προκύπτει ότι στις 18/01/2005, είχε υποβληθεί ανώνυμο παράπονο.

Τόσο στο πόρισμα του ερευνώντος λειτουργού ημερ. 15/02/2005, όσο και στο εσωτερικό σημείωμα αυτού ημερ, 07/06/2005, δεν αναφέρεται η ύπαρξη του παραπόνου και δεν δίδεται καμία αιτιολογία για την αυτεπάγγελτη εξέταση και για το λόγο που ο σταθμός δεν πληροφορήθηκε για το παράπονο.

Η Αρχή όφειλε να κοινοποιήσει στο σταθμό την ύπαρξη του εν λόγω παραπόνου, όπως επιτάσσει η Αρχή της Χρηστής Διοίκησης και την Αρχή της καλής πίστης, στις οποίες δεν συμμορφώθηκε, κατά παράβαση των άρθρων 50 και 51 του Νόμου 7(1)/98.

• Όπως προκύπτει από το διοικητικό φάκελο, ο ερευνών λειτουργός δεν έχει περισυλλέξει καμία σχετική μαρτυρία, δεν έχει πάρει καμία κατάθεση και επομένως το πόρισμα του είναι ανατιολόγητο, λαμβανομένου υπόψη και του γεγονότος ότι δεν έχει ληφθεί καθ' οιονδήποτε τρόπο υπόψη η επιστολή του κ. Ινιάτη ημερ. 17/03/2005. Με την ενέργεια της αυτή η Αρχή παρέβηκε τον Κανονισμό 42(4) της ΚΔΠΠ0/2000, σύμφωνα με τον οποίο «Ο λειτουργός έχει αρμοδιότητα να ακούσει οποιουδήποτε μάρτυρες και να πάρει γραπτές καταθέσεις από εμπλεκόμενα πρόσωπα τα οποία οφείλουν να δώσουν κάθε σχετική πληροφορία ή στοιχεία», καθώς, όπως προκύπτει και από το διοικητικό φάκελο, ο λειτουργός στον οποίο ανατέθηκε η διερεύνηση της υπόθεσης, σε καμία περίπτωση δεν αναζήτησε ουσιώδη για την υπόθεση μαρτυρία και αντιθέτως προχώρησε από μόνη της στη διατύπωση κατηγοριών. Η διαδικασία λοιπόν που έχει ακολουθηθεί πάσχει και επομένως η υπόθεση δεν μπορεί να προχωρήσει.

• Από τα παραπάνω αναφερθέντα προκύπτει με σαφήνεια ότι το πόρισμα του ερευνώντος είναι ανατιολόγητο και επομένως υπάρχει παράβαση του άρθρου 26 του Νόμου 7(1)/98. Το συγκεκριμένο πόρισμα σε καμία περίπτωση δεν μπορεί να στοιχειοθετήσει εκ πρώτης όψεως υπόθεση.

B) ΕΠΙ ΤΗΣ ΟΥΣΙΑΣ:

Ισχυριζόμενη παράβαση του άρθρου 33(2)(α), κατηγορίες 1-4:

Η επίδικη διάταξη έχει ως εξής:

«Η διαφήμιση και η τηλεμπορία πρέπει να αναγνωρίζονται εύκολα ως τέτοιες και να διακρίνονται σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων επισήμανσης.»

Οι κατηγορίες εντοπίζονται στον ισχυρισμό ότι τα επίδικα τηλεμπορικά μηνύματα τα οποία είχαν μεταδοθεί υπό την μορφή κινουμένου σχεδίου κατά τη διάρκεια της σειράς «Κωνσταντίνου και Ελένης» και του ψυχαγωγικού προγράμματος «Fame story» δεν διακρίνονταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων επισήμανσης.

Οι κατηγορίες είναι αβάσιμες για τους εξής λόγους:

1. Σκοπός της επίδικης νομοθετικής διάταξης (*ratio legis*), είναι να διασφαλιστεί ότι ο τηλεθεατής θα είναι πάντοτε σε θέση να διακρίνει μια διαφήμιση από το υπόλοιπο πρόγραμμα ενός σταθμού. Ο νομοθέτης θέλησε να προστατέψει τον τηλεθεατή από την συγκαλυμμένη διαφήμιση και από την χρησιμοποίηση τεχνικών που απευθύνονται στο υποσυνείδητο. Η *ratio legis* προκύπτει τόσο από την συστηματική ανάγνωση ολόκληρου του άρθρου 33 του Νόμου 7(1)/98, αλλά και από την Ευρωπαϊκή πρακτική επί του άρθρου 10 της Οδηγίας 89/552/ΕΟΚ (από το οποίο προέκυψε και το άρθρο 33 του δικού μας Νόμου). Είναι η θέση μας ότι ο τρόπος με τον οποίο έχει λειτουργήσει ο σταθμός κατά την μετάδοση των επίδικων διαφημίσεων, εξυπηρετεί τον πιο πάνω σκοπό του Νόμου, καθώς:

- Τα επίδικα τηλεμπορικά μηνύματα που έχουν την μορφή κινουμένου σχεδίου διακρίνονται σαφώς τόσο από την Ελληνική σειρά «Κωνσταντίνου και Ελένης» όσο και από το Ελληνικό Ψυχαγωγικό πρόγραμμα «Fame story», καθώς και στις δυο εν λόγω εκπομπές ομιλούμενη γλώσσα είναι η Ελληνική και επομένως δεν θα μπορούσε να σχηματιστεί η εντύπωση ότι επρόκειτο για υποτίτλους.

- Το περιεχόμενο των επίδικων Τηλεμπορικών Μηνυμάτων είναι τέτοιο που κανένας τηλεθεατής δεν θα μπορούσε να συγχύσει το περιεχόμενο των μηνυμάτων με αυτό των εκπομπών του σταθμού.

2. Από τα πιο πάνω, προκύπτει επομένως ότι οποιασδήποτε τηλεθεατής, μπορούσε άνετα, άμεσα και με περισσή ευκολία να διακρίνει τα επίδικα τηλεμπορικά μηνύματα από τις επίδικες εκπομπές του σταθμού.

3. Τα πιο πάνω πρέπει να ληφθούν υπόψη σε συνάρτηση με το γεγονός ότι ο Νόμος δεν συγκεκριμενοποιεί πως ακριβώς οφείλει να πράττει ένας σταθμός για την διάκριση των

διαφημίσεων που προβάλλει από το υπόλοιπο πρόγραμμα του. Ο Νόμος ενδιαφέρεται μόνο για το αποτέλεσμα και πολύ γενικά συστήνει τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων επισήμανσης, των οποίων ο ορισμός δεν δίνεται πουθενά και επομένως ως τέτοια μπορούν να θεωρηθούν οποιαδήποτε οπτικοακουστικά μέσα επισήμανσης. Τονίζουμε ότι βασική αρχή του ποινικού δικαίου (η οποία εφαρμόζεται και στην παρούσα οιοική ποινική διαδικασία), επιβάλλει να είναι ο ποινικός Νόμος ορισμένος και βέβαιος, και να μην χαρακτηρίζεται από γενικότητα (*certa et stricta*) Ο σταθμός εν προκειμένω, χρησιμοποιώντας αντικειμενικά κατάλληλα, για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού μέσα, όντως πέτυχε το επιδιωκόμενο αποτέλεσμα και ικανοποίησε τον σκοπό του Νόμου.

4. Σημαντικότατο δε στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη, το οποίο έχει αμεσότητα σχέση και με όλα όσα έχουν πιο πάνω αναφερθεί, είναι και το γεγονός ότι ο τρόπος με τον οποίο έχουν παρουσιαστεί τα επίδικα τηλεμπορικά μηνύματα δεν αντίκειται στους κανονισμούς της I.C.T.I.S και του E.A.R.N. Παραπέμπουμε σχετικά στην επιστολή του κ. Ινιάτη ημερ. 17/03/2005.

Εφόσον λοιπόν εν προκειμένω έχει εξυπηρετηθεί ο προστατευτικός σκοπός του Νόμου και εφόσον είναι πασιφανές ότι καμία βλάβη δεν έχει προκληθεί, σε κανένα τηλεθεατή, συνεπάγεται ότι ο σταθμός δεν έχει παρανομήσει και επομένως η Αρχή οφείλει να αποσύρει τις σχετικές κατηγορίες ως αβάσιμες.

Ισχυριζόμενη παράβαση της παραγράφου ΔΙ (κατηγορία 5):

«Ψευδείς ή παραπλανητικές διαφημίσεις:

Καμία διαφήμιση, εξεταζόμενη ως σύνολο ή εν μέρει, δεν παρουσιάζει με λόγια ή οπτικά τα διαφημιζόμενα είδη ή υπηρεσίες ή τις τιμές τους, κατά τρόπο που άμεσα ή συμπερασματικά δημιουργεί λανθασμένες εντυπώσεις....»

Η πέμπτη κατηγορία εντοπίζεται στον ισχυρισμό ότι η πληροφορία που αφορούσε το κόστος ήταν γραμμένη με πολύ μικρή γραμματοσειρά με αποτέλεσμα να είναι ιδιαίτερα δυσανάγνωστη.

Και η κατηγορία αυτή είναι αβάσιμη για τους εξής λόγους

- Σε καμία διάταξη της σχετικής με την Ραδιοτηλεόραση Νομοθεσίας, δεν ρυθμίζεται ο τρόπος με τον οποίο πρέπει να προβάλλεται η τιμή των διαφημιζόμενων υπηρεσιών και ειδικότερα σε καμία διάταξη δεν προβλέπεται ο καθορισμός της σχέσης χρέωσης και μεγέθους. Ελλείπει

σχετικής νομοθετικής διάταξης που να προβλέπει ειδικά το θέμα αυτό, τυχόν καταδίκη του σταθμού θα αποτελούσε κατάφωρη, παράβαση της συνταγματικώς κατοχυρωμένης αρχής *nullum crimen nulla poena sine lege*. Σχετική με το θέμα αυτό είναι και η επιστολή του κ. Ινιάτη της Golden Telemedia ημερομηνίας 17/3/2005.

- Ο τρόπος με τον οποίο έχει παρουσιαστεί το επίδικο τηλεμπορικό μήνυμα, δεν αντίκειται στους κανονισμούς της I.C.T.I.S και του E.A.R.N.

Σύμφωνα με όλα όσα έχουν αναφερθεί, η Αρχή οφείλει να αποσύρει ή να απορρίψει όλες τις κατηγορίες ως απαράδεκτες και αβάσιμες και επίσης ως ενοχλητικές.

Με τη παρούσα γραπτή αγόρευση παραιτούμεθα περαιτέρω προφορικών παραστάσεων».

Έχουμε μελετήσει με μεγάλη προσοχή όλα τα ενώπιον μας στοιχεία και περιστατικά συμπεριλαμβανομένων των βιντεοκασετών με τα εν λόγω τηλεμπορικά μηνύματα καθώς επίσης και τις γραπτές εξηγήσεις του σταθμού και κρίνουμε ότι:

Στις **10.1.2005** μεταξύ των ωρών **18:00-18:45** και μεταξύ των ωρών **21:15-22:30** μεταδόθηκαν η σειρά «**Κωνσταντίνου και Ελένης**» (**υποστοιχείο 1**) και το ψυχαγωγικό πρόγραμμα «**FAME STORY**» (**υποστοιχείο 2**), αντίστοιχα, κατά τη διάρκεια των οποίων μεταδιδόταν, κατά διαστήματα, στο άνω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα το οποίο δεν διακρινόταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση **οπτικών και ακουστικών** μέσων, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Στις **11.1.2005** μεταξύ των ωρών **18:00-18:45** μεταδόθηκε η σειρά «**Κωνσταντίνου και Ελένης**» (**υποστοιχείο 3**) κατά την διάρκεια της οποίας μεταδιδόταν, κατά διαστήματα, στο άνω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα το οποίο δεν διακρινόταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση **οπτικών και ακουστικών** μέσων, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Στις **11.1.2005** μεταξύ των ωρών **21:15-22:30** μεταδόθηκε το ψυχαγωγικό πρόγραμμα «**FAME STORY**» (**υποστοιχείο 4**) κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδιδόταν, κατά

διαστήματα, στο κάτω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα το οποίο δεν διακρινόταν σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση και ακουστικών μέσων, κατά παράβαση του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα).

Στις **11.1.2005** μεταξύ των ωρών **21:15-22:30** μεταδόθηκε το ψυχαγωγικό πρόγραμμα «**FAME STORY**» (υποστοιχείο 5) κατά τη διάρκεια του οποίου μεταδιδόταν, κατά διαστήματα, στο κάτω μέρος της οθόνης τηλεμπορικό μήνυμα για «**RING TONES**» με τηλεφωνικό νούμερο υψηλής χρέωσης, του οποίου η τιμή δεν ήταν ευανάγνωστη και παρουσιαζόταν με τρόπο που άμεσα ή συμπερασματικά δημιουργούσε λανθασμένες εντυπώσεις ως προς το κόστος της διαφημιζόμενης υπηρεσίας καθώς δεν φαινόταν εάν στην παρουσιαζόμενη τιμή περιλαμβανόταν ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας ή όχι αφού το παρουσιαζόμενο κόστος ήταν 4.00 λίρες η κλήση ενώ το πραγματικό κόστος (όπως φαινόταν σε άλλα τηλεμπορικά μηνύματα της ίδιας εταιρείας, για την ίδια υπηρεσία και που προβλήθηκαν από τον ίδιο σταθμό (υποστοιχεία 1-3)) ήταν 4.60 λίρες η κλήση, κατά παράβαση της παραγράφου **Δ.1** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως αυτός εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Αναφορικά με τα όσα αναφέρονται στην επιστολή του σταθμού ημερομ. **24.3.2005** καθώς και στις επισυνημμένες επιστολές του διευθυντή μάρκετινγκ του σταθμού ημερομ. **17.3.2005** και του Διευθυντή της εταιρείας «Golden Telemedia» ημερομ. **17.3.2005**, σημειώνονται τα ακόλουθα:

Ο ισχυρισμός ότι ο σταθμός αθώωθηκε για πανομοιότυπες κατηγορίες στις υποθέσεις **80/2001(1)** και **135/2003(1)** δεν ευσταθεί. Στην υπόθεση **80/2001(1)** η Αρχή αποφάσισε μεν ότι δεν είχαν στοιχειοθετηθεί οποιεσδήποτε παραβάσεις σε βάρος του σταθμού, αλλά τα γεγονότα εκείνης της υπόθεσης ήταν εντελώς διαφορετικά. Συγκεκριμένα, στην υπόθεση **80/2001(1)** η Αρχή εξέτασε μήνυμα που αφορούσε σε διαγωνισμό και όχι σε τηλεμπορικό μήνυμα.

Στην δε υπόθεση **135/2003(1)** η Αρχή αποφάσισε ότι είχαν στοιχειοθετηθεί οι παραβάσεις που αναφέρονταν στον Πίνακα Α' της Αρχής και μάλιστα είχε επιβάλει

στο σταθμό την κύρωση της **προειδοποίησης**. Τα γεγονότα της υπόθεσης ήταν πανομοιότυπα με αυτά της παρούσας υπόθεσης. Εσφαλμένα αναφέρεται τόσο από τον σταθμό όσο και από την εταιρία ότι «ο σταθμός αθώωθηκε στην υπόθεση **135/2003(1)**». Παρά την κύρωση που του επιβλήθηκε ο σταθμός δεν συμμορφώθηκε και συνέχισε την ίδια τακτική.

Όσον αφορά την θέση της εταιρίας ότι κατέθεσε στην Αρχή τους Κώδικες του I.C.T.I.S. και του E.A.R.N., δόθηκε σαφής γραπτή επεξήγηση στο σταθμό στο σκεπτικό της Απόφασης **135/2003(1)**, ότι οι εν λόγω Κώδικες δεν είναι δεσμευτικοί για την Αρχή.

Το κείμενο της Απόφασης 135/2003(1), η οποία κοινοποιήθηκε στο σταθμό με επιστολή της Αρχής ημερομ. **9.3.2004**, είχε ως εξής (απόσπασμα):

*«Έχουμε λάβει σοβαρά υπόψη την αναφορά του Σταθμού στον Κώδικα Πρακτικής του ICSTIS, ωστόσο, οι πρόνοιες του εν λόγω Κώδικα δεν είναι δεσμευτικές για την Αρχή καθώς, όπως αναφέρεται και στην εισαγωγή του εν λόγω Κώδικα, υπό τον τίτλο «**Δικαιοδοσία**» (REMIT), το ICSTIS είναι υπεύθυνο για την εφαρμογή του Κώδικα στο Ηνωμένο Βασίλειο (“**ICSTIS is responsible for regulating premium rate Services in the UK.**”)*».

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς τόσο του σταθμού όσο και της εταιρείας σχετικά με το **υποστοιχείο 5** του σχετικού Πίνακα Α', σημειώνονται τα ακόλουθα:

Ο σταθμός αναφέρει ότι «Οι πληροφορίες υπήρχαν στην οθόνη οπότε δεν μπορούν να θεωρηθούν ότι παραπλανούν ή ότι παραπληροφορούν το κοινό». Ο ισχυρισμός αυτός δεν ευσταθεί. Ακόμα και αν κάποιος παραβλέψει το πολύ μικρό μέγεθος της γραμματοσειράς που χρησιμοποιήθηκε για να αναγραφεί στην οθόνη η χρέωση, υπάρχει παραπληροφόρηση ως προς την χρέωση της υπηρεσίας. Στο συγκεκριμένο μήνυμα αναγραφόταν ως τιμή χρέωσης το ποσό των 4.00 Λ.Κ. ανά κλήση. Σε προηγούμενα μηνύματα της ίδιας εταιρίας για την ίδια υπηρεσία (**υποστοιχεία 1-3**) αναγραφόταν η τιμή 4.60 Λ.Κ. ανά κλήση. Η διαφορά των 0.60 Λ.Κ. οφειλόταν στην

προσθήκη του Φ.Π.Α. Στο υπό εξέταση μήνυμα δεν αναφερόταν πουθενά αυτό το γεγονός άρα το μήνυμα παραπληροφορούσε ως προς το κόστος της κλήσης.

Το γεγονός επίσης, ότι δεν υπάρχει σχετική νομοθεσία περί των μηνυμάτων τηλεπληροφόρησης που να εφαρμόζεται από τον Επίτροπο Τηλεπικοινωνιών, δεν μπορεί να αποτελέσει δικαιολογία για τις παραβάσεις του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου και των δυνάμει αυτού εκδοθέντων Κανονισμών. Η Νομοθεσία είναι αρκετά σαφής και αφού τα εν λόγω μηνύματα είναι διαφημιστικά, όπως παραδέχεται και η ίδια η εταιρία στην επιστολή της ημερομ. **17.3.2005** (*«Η Golden Telemedia φροντίζει και ελέγχει πάντα όλες τις διαφημίσεις της έτσι ώστε η χρέωση να φαίνεται και να διαβάζεται κανονικά»*), ως εκ τούτου, πρέπει να πληρούν όλες τις προϋποθέσεις της Νομοθεσίας ανεξάρτητα από οποιαδήποτε αρμοδιότητα του Επιτρόπου Τηλεπικοινωνιών.

Αναφορικά με τα όσα αναφέρονται στην επιστολή του σταθμού ημερομ. 9.5.2006, σημειώνονται τα ακόλουθα:

Το γεγονός ότι ο σταθμός δεν έτυχε ενημέρωσης ότι η διερεύνηση διεξαγόταν μεν αυτεπάγγελτα αλλά το έναυσμα για την διεξαγωγή της υπήρξε ανώνυμο παράπονο ουδόλως επηρεάζει τα συμφέροντα του σταθμού ή τις Αρχές της Χρηστής Διοίκησης και της καλής πίστης. Με βάση τον Κανονισμό **41(2)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών (Κ.Δ.Π. 10/2000) *«Η Αρχή έχει εξουσία να εξετάζει αυτεπάγγελτα και ανεξάρτητα από παράπονα του κοινού παραβάσεις από οποιοδήποτε σταθμό, αν υποπέσει στην αντίληψη της ότι δυνατό να μην έχουν τηρηθεί οι πρόνοιες του Νόμου και των Κανονισμών»*. Η Αρχή έχοντας υπόψη τα πιο πάνω σε συνάρτηση με το ανώνυμο του παραπόνου έκρινε ότι η παρούσα υπόθεση έπρεπε να τύχει αυτεπάγγελτου χειρισμού. Περαιτέρω η Αρχή επισημαίνει ότι κατόπιν αίτησης του ημερομ. 27.4.2006, ο σταθμός έλαβε αντίγραφο του πορίσματος και επιθεώρησε τον διοικητικό φάκελο της υπόθεσης και κατά συνέπεια είχε ενώπιον του όλα τα γεγονότα της υπόθεσης πριν την καθορισμένη ημερομηνία εξέτασης της.

Περαιτέρω ο ισχυρισμός του σταθμού ότι η ερευνούσα λειτουργός δεν εξάσκησε πλήρως τις αρμοδιότητες της αφού δεν περισυνέλεξε επαρκή και ουσιώδη μαρτυρία, δεν γίνεται δεκτός . Η λειτουργός ενήργησε μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων της όπως αυτές καθορίζονται από τον **κανονισμό 42** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών ΚΔΠ 10/2000. Επισημαίνεται ότι στην παρούσα υπόθεση η λειτουργός, μετά το πέρας της έρευνας της υπέβαλε το πόρισμα της στην Αρχή σύμφωνα με τον κανονισμό 42(5) των προαναφερθέντων Κανονισμών και η Αρχή με επιστολή της ημερομ. 7.3.2005 έθεσε ενώπιον του σταθμού τις διερευνώμενες παραβάσεις για οποιεσδήποτε εξηγήσεις ή παρατηρήσεις. Με την υποβολή του πορίσματος της λειτουργού στην Αρχή η έρευνα της βάσει των σχετικών Κανονισμών περατώθηκε και ήταν εκτός των αρμοδιοτήτων της ο σχολιασμός της μεταγενέστερης επιστολής του κ. Ινιάτη ημερομ. 17.3.2005. Κατά ακολουθία των ανωτέρω, οι σχετικές προδικαστικές ενστάσεις του σταθμού απορρίπτονται.

Όσον αφορά την ουσία της υπόθεσης, οι ισχυρισμοί του σταθμού δεν γίνονται αποδεκτοί. Ο Νομοθέτης έχει θεσπίσει ξεχωριστά άρθρα για την συγκαλυμμένη διαφήμιση και ξεχωριστά άρθρα για τον σαφή διαχωρισμό της διαφήμισης από τα υπόλοιπα προγράμματα με την χρήση τόσο οπτικών όσων και ακουστικών μέσων. Στην συγκεκριμένη περίπτωση η συγκεκριμένη πρακτική του σταθμού δεν θεωρείται ως συγκαλυμμένη διαφήμιση αλλά τούτο δεν απαλλάσσει τον σταθμό από την ευθύνη τήρησης των σαφών προνοιών της Νομοθεσίας. Ο Νομοθέτης έχοντας υπόψη την ανάγκη προστασίας των τηλεθεατών θέσπισε ειδικές πρόνοιες ούτως ώστε η όποια διαφημιστική δραστηριότητα κατά την διάρκεια οποιασδήποτε εκπομπής να διαχωρίζεται σαφώς τόσο με οπτικά όσο και με ακουστικά μέσα. Παρά το γεγονός ότι ο Νόμος δεν καθορίζει τον τρόπο και το είδος του διαχωρισμού, αυτό το γεγονός ουδόλως αναιρεί τις πρόνοιες και την εφαρμογή του άρθρου 33(2)(α) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως τροποποιήθηκε μεταγενέστερα). Ο σταθμός έχει σαφή ευθύνη να χρησιμοποιεί τα ορθά τεχνικά μέσα ώστε να είναι έννομη η οποιαδήποτε δραστηριότητα του.

Αναφορικά με τους ισχυρισμούς του σταθμού ότι η στοιχειοθέτηση των παραβάσεων της παραγράφου **Δ.1** του Κώδικα Διαφήμισεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και

Προγραμμάτων Χορηγίας όπως αυτός εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) βασίζεται πάνω στο γεγονός ότι η χρησιμοποιούμενη γραμματοσειρά που αφορά το κόστος αγοράς της υπηρεσίας δεν είναι ευανάγνωστη, δεν υιοθετείται από την Αρχή. Στο υποστοιχείο 5 του προαναφερθέντος πίνακα αναφέρεται «...του οποίου η τιμή δεν ήταν ευανάγνωστη και παρουσιάζονταν με τρόπο που άμεσα ή συμπερασματικά δημιουργούσε λανθασμένες εντυπώσεις ως προς το κόστος της διαφημιζόμενης υπηρεσίας καθώς δεν φαινόταν εάν στην παρουσιαζόμενη τιμή περιλαμβανόταν ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας ή όχι...». Πέραν τούτου, στα γεγονότα του υποστοιχείου 5 αναφέρονται τα ακόλουθα «**Συγκεκριμένα κατά τη διάρκεια της εκπομπής εμφανιζόταν κατά διαστήματα στο κάτω μέρος της οθόνης ένα ορθογώνιο πλαίσιο το οποίο έγραφε στα αριστερά «RING TONES», στο άνω δεξί μέρος «900-35-077», στο κάτω αριστερό μέρος «Golden Telemedia» και στο κάτω δεξί μέρος, με πολύ μικρά γράμματα, «4λ/ κλήση»...**». Από τα πιο πάνω προκύπτει σαφώς ότι η παράβαση έγκειται και στο γεγονός ότι δεν δινόταν το πραγματικό κόστος της υπηρεσίας και όχι μόνο στο μέγεθος της γραμματοσειράς. Για την ίδια υπηρεσία, προσφερόμενη από την ίδια εταιρεία και διαφημιζόμενη από τον ίδιο σταθμό σε άλλες περιπτώσεις (υποστοιχεία 1-3) δινόταν το κόστος των Λ.Κ. 4.60. Εξάλλου, επαναλαμβάνουμε ότι, το γεγονός ότι υπάρχει έλλειψη Νομοθετικής ρύθμισης που να καθορίζει το μέγεθος της γραμματοσειράς που πρέπει να χρησιμοποιείται στα τηλεμπορικά μηνύματα τέτοιων υπηρεσιών, δεν απαλλάσσει τον σταθμό από την ευθύνη σεβασμού του τηλεθεατή ο οποίος πρέπει να απολαμβάνει πλήρους και σαφούς ενημέρωσης όσον αφορά το κόστος, καθώς και όλων των άλλων παραμέτρων, μιας διαφήμισης ή ενός τηλεμπορικού μηνύματος. Τεχνικές τέτοιες (αναγραφή κόστους με μικροσκοπικά γράμματα) καταδεικνύουν την πιθανή ύπαρξη σκοπιμότητας από μέρους του διαφημιζόμενου με αποτέλεσμα την παραπλάνηση του τηλεθεατή. Η Αρχή είναι κάθετα αντίθετη σε τέτοιες τεχνικές και τις θεωρεί εκτός του καλώς νοουμένου συμφέροντος του τηλεθεατή.

Εν όψει των ανωτέρω, η Αρχή κρίνει και αποφασίζει ότι υπάρχουν παραβάσεις του άρθρου **33(2)(α) (υποστοιχεία 1-4)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και της παραγράφου **Δ.1**

(υποστοιχείο 5) του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως αυτός εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ) του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα), είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των, κατά την κρίση της, επιβαλλόμενων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή δίνει στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά τη διαπίστωση των παραβάσεων για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή καλεί τον σταθμό, εάν επιθυμεί, όπως υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της παρούσας. Σε περίπτωση που δεν ληφθεί απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

(Ν. ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ)
Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου

Μ.Λ.

ΑΡΧΗ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΡΑΣΗΣ ΚΥΠΡΟΥ

(ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 38/2005(1))

ΑΥΤΕΠΑΓΓΕΛΤΗ ΔΙΕΡΕΥΝΗΣΗ ΠΑΡΑΒΑΣΕΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΟ ΣΤΑΘΜΟ «ΑΝΤΕΝΝΑ»

Ημερομηνία Απόφασης: 21 Μαρτίου, 2007

Ενώπιον: κ.κ. Νίκου Παπαϊωάννου, Προέδρου, Ανδρέα Ιωάννου, Αντιπροέδρου, Νίκου Παπαμιχαήλ, Μαίρης Κουτσελίνη, Ανδρέα Κωνσταντινίδη, Μαρίας Δωρίτη και Αλεξ Ευθυβούλου, Μελών.

Για τον τηλεοπτικό σταθμό «ΑΝΤΕΝΝΑ»: Οι κ.κ. Γιώργος Βαλιαντής και Χάρης Χατζηγιάγκου, Δικηγόροι.

ΑΠΟΦΑΣΗ

Στις 10 Μαΐου 2006 η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου αποφάσισε ότι στην παρούσα υπόθεση υπάρχουν παραβάσεις του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(I)/98 (όπως αυτός τροποποιήθηκε μεταγενέστερα) και της παραγράφου **Δ.1** του Κώδικα Διαφήμισεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως αυτός εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000).

Το πιο πάνω άρθρο αναφέρει :

33(2)(α) « Η διαφήμιση και η τηλεμπορία πρέπει να αναγνωρίζονται εύκολα ως τέτοιες και να διακρίνονται σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων επισήμανσης»

Η πιο πάνω παράγραφος αναφέρει:

Δ.1 «καμιά διαφήμιση, εξεταζόμενη ως σύνολο ή εν μέρει, δεν παρουσιάζει με λόγια ή οπτικά τα διαφημιζόμενα είδη ή υπηρεσίες ή τις τιμές τους, κατά τρόπο που άμεσα ή συμπερασματικά δημιουργεί λανθασμένες εντυπώσεις».

Η Αρχή, σύμφωνα με τις πρόνοιες του άρθρου 3(2)(ζ), είχε δώσει στο σταθμό το δικαίωμα να ακουσθεί και μπορούσε να προχωρήσει στην επιβολή των κατά την κρίση της επιβαλλομένων κυρώσεων.

Παρά ταύτα και υπό το φως των περιστάσεων της υποθέσεως, η Αρχή έδωσε στο σταθμό την ευκαιρία να ακουσθεί και μετά την διαπίστωση της παράβασης για σκοπούς επιβολής κυρώσεων.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. 12.9.2006 κάλεσε τον σταθμό, εάν επιθυμεί, να υποβάλει τις εισηγήσεις και απόψεις του εγγράφως για σκοπούς επιβολής κυρώσεων μέσα σε δεκατέσσερις (14) μέρες από την λήψη της επιστολής. Τονίστηκε επίσης ότι σε περίπτωση που δεν ληφθεί οποιαδήποτε απάντηση μέσα στην πιο πάνω προθεσμία, η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου θα προχωρήσει στην επιβολή κυρώσεων.

Ο σταθμός, με επιστολή του, ημερομ. **15.9.2006** ανέφερε τα ακόλουθα:

«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

Σχετική η επιστολή της Αρχής ημερ. 12.9.2006 με την οποία επισυνάπτεται καταδικαστική της απόφαση ημερ. 10.5.2006.

Με την παρούσα επιθυμούμε να εγείρουμε τα ακόλουθα:

- 1. Η Αρχή δεν έχει λάβει υπόψη το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο που ο σταθμός υπέβαλε με την γραπτή του αγόρευση ημερ. 9.5.2006, βάσει του οποίου ο σταθμός έχει ήδη αποδείξει ότι όλες οι κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες. Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι στην απόφαση της Αρχής, ενώ παραδέχεται ότι εν προκειμένω δεν υπήρχε συγκαλυμμένη διαφήμιση, εντούτοις δεν δίνει οποιαδήποτε αιτιολογία γιατί κατά την γνώμη της έχει παραβιασθεί ο σκοπός του Νόμου 7(Ι)/98 και της Ευρωπαϊκής Πρακτικής. Σχετική είναι η ως άνω αναφερόμενη αγόρευση στην οποία σας παραπέμπουμε ξανά.*
- 2. Η Αρχή είναι παράνομα συγκροτημένη, στερείται αρμοδιότητας και επομένως ενεργεί παράνομα και οι οποιεσδήποτε αποφάσεις της αποτελούν νόσφιση εξουσίας.*

3. Χωρίς βλάβη των πιο πάνω, ο σταθμός επικαλείται την Αρχή της Αναλογικότητας και δή το άρθρο 41B(2) του Νόμου 7(Ι)/98 και το άρθρο 52 του Νόμου 158(Ι)/99».

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. 22.2.2007 πληροφόρησε το σταθμό για την ημέρα και ώρα εξέτασης της παρούσας υπόθεσης και κάλεσε τους εκπρόσωπους του να παρευρεθούν, εάν το επιθυμούν.

Ο σταθμός με επιστολή του ημερομ. 27.2.2007 ανέφερε τα ακόλουθα:
«Ενεργούμε για τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA.

A) ΓΕΓΟΝΟΤΑ

Η Παρούσα υπόθεση αφορά 5 συνολικά κατηγορίες για ισχυριζόμενες παραβάσεις του άρθρου 33(2)(α) του Νόμου 7(Ι)/98 και της Παραγράφου Δ.1 του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ της ΚΔΠ10/2000, σχετικά με τηλεμπορικά μηνύματα που έχουν μεταδοθεί στις 10 και 11.1.2005.

Οι κατηγορίες 1-4 αφορούν ισχυριζόμενη παράβαση του άρθρου 33(2)(α) του Νόμου 7(Ι)/98 και η κατηγορία 5 ισχυριζόμενη παράβαση της παραγράφου Δ.1.

Με επιστολή της ημερομ. 12.9.2006 η Αρχή κοινοποίησε απόφαση της ημερομ. 10.5.2005.

Ο σταθμός αμέσως απάντησε με επιστολή του ημερ. 15.9.2006, το περιεχόμενο της οποίας υιοθετούμε.

B) Εισήγηση για ανάκληση.

Η Αρχή δεν έχει λάβει υπόψη της το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο που ο σταθμός υπέβαλε:

- με την επιστολή του ημερ. 24.3.2005, με την οποία επισυνάπτονταν οι απόψεις του Διευθυντή Marketing του σταθμού και του εκπροσώπου της Golden Telemedia.
- Με γραπτή αγόρευση ημερ. 9.5.2006,

βάσει του οποίου ο σταθμός έχει ήδη αποδείξει ότι όλες οι κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες. Ενδεικτικό είναι το γεγονός ότι στην απόφαση της Αρχής, ενώ παραδέχεται ότι εν προκειμένω δεν υπήρχε συγκαλυμμένη διαφήμιση, εντούτοις δεν δίνει οποιαδήποτε αιτιολογία γιατί κατά την γνώμη της έχει παραβιασθεί ο σκοπός του Νόμου 7(Ι)/98 και της Ευρωπαϊκής Πρακτικής. Σχετική είναι η ως άνω αναφερόμενη αγόρευση στην οποία σας παραπέμπουμε ξανά.

Έστω και την υστάτη ο σταθμός καλεί την Αρχή να ανακαλέσει την απόφαση της ημερομ. 10.5.2006, βάσει όλων των αρχών του διοικητικού δικαίου που συνθέτουν την γενική αρχή της Χρηστής Διοίκησης καθώς και βάσει των αρχών που διέπουν τα της ανάκλησης παράνομων διοικητικών πράξεων. (παραπέμπουμε ενδεικτικά στα άρθρα 50 και 54 του Νόμου 158(Ι)/99).

Επισημαίνουμε ότι ο σταθμός ως διοικούμενος, έχει κάθε δικαίωμα να προβάλει δια των εκπροσώπων του την αθωότητα του και να καλεί μια διοικητική αρχή, όπως είναι η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου να ανακαλεί έστω και την υστάτη παράνομες διοικητικές της πράξεις, καθώς η ίδια η Αρχή Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου έχει από μόνη της την υποχρέωση να ανακαλεί σε οποιοδήποτε στάδιο παράνομες και δυσμενείς για τον διοικούμενο διοικητικές πράξεις.

Γ) Εισηγήσεις για αποφυγή και/ή μετριασμό της ποινής/ κύρωσης:

Άνευ βλάβης των πιο πάνω, έχουμε να αναφέρουμε τα εξής:

Σύμφωνα με το άρθρο 41B(2) του Νόμου 7(Ι)/98, «Τα πιο πάνω προβλεπόμενα διοικητικά πρόστιμα επιβάλλονται από την Αρχή λαμβάνοντας υπόψη **τη φύση**, τη

βαρύτητα και την διάρκεια της παράβασης τηρούμενης της Αρχής της Αναλογικότητας».

Η Αρχή της Αναλογικότητας όμως είναι βασικότερη αρχή του διοικητικού δικαίου και τυγχάνει γενικής εφαρμογής.

Σύμφωνα με τον Δαγτόγλου (Π.Δ. Δαγτόγλου Γενικό Διοικητικό Δίκαιο, 4^η αναθεωρημένη έκδοση παρ. 394), «Ἐ αρχή της αναλογικότητας επιτάσσει ότι μεταξύ του συγκεκριμένου μέτρου και του επιδιωκόμενου νόμιμου σκοπού πρέπει να υπάρχει εύλογη σχέση. Η σχέση αυτή υπάρχει μόνον όταν το λαμβανόμενο μέτρο είναι κατάλληλο για την επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού (καταλληλότητα), συνεπάγεται κατ' ένταση και διάρκεια τα λιγότερα δυνατά μειονεκτήματα για τον ιδιώτη και το κοινό (αναγκαιότητα) και, τέλος, τα συνεπαγόμενα μειονεκτήματα δεν υπερσκελίζουν τα πλεονεκτήματα(αναλογικότητα)». Ο Δαγτόγλου αναφέρει επίσης (όπως πιο πάνω παρ. 874, 875), ότι η Αρχή της Αναλογικότητας ισχύει και επί διοικητικών μέτρων. Μεταξύ αυτών και των επιδιωκόμενων (νόμιμων) σκοπών πρέπει να υπάρχει εύλογη σχέση.

Σύμφωνα με τον συγγραφέα, η αρχή της αναλογικότητας τυγχάνει ιδιαίτερης εφαρμογής στην όλη περιοχή των προστίμων και άλλων διοικητικών ποινών, διότι η περιοχή αυτή παρουσιάζει ερωτηματικά από απόψεως κράτους δικαίου.

Η Αρχή της αναλογικότητας προβλέπεται και στο άρθρο 52 του Νόμου 158(1)/99:

«1. Το διοικητικό όργανο, κατά την άσκηση της διακριτικής του εξουσίας, οφείλει να λαμβάνει υπόψη και να σταθμίζει όλα τα άμεσα αναμιγμένα στην υπόθεση συμφέροντα.

2. Τα μέσα που χρησιμοποιεί η διοίκηση στις ενέργειες της πρέπει να είναι ανάλογα με τον επιδιωκόμενο σκοπό. Επέμβαση στα δικαιώματα των πολιτών επιτρέπεται μόνο στην έκταση που αυτό είναι απαραίτητο για την προστασία του δημοσίου συμφέροντος.

3. Αν η διοίκηση έχει να επιλέξει μεταξύ δύο ή περισσότερων νομίμων λύσεων, οφείλει να προτιμήσει εκείνη που είναι λιγότερο επαχθής για το διοικούμενο.

4. Κάθε πειθαρχικό ή διοικητικό μέτρο που λαμβάνει η διοίκηση πρέπει να έχει αντικειμενική συνάφεια με την υποχρέωση που παραβιάστηκε και να βρίσκεται σε εύλογη σχέση με τον επιδιωκόμενο σκοπό.

5. Οι δυσμενείς για έναν ή περισσότερους διοικούμενους συνέπειες μιας διοικητικής πράξης δεν πρέπει να είναι δυσανάλογες με τον επιδιωκόμενο σκοπό.»

Στην προκειμένη περίπτωση λοιπόν, η Αρχή οφείλει να επιβάλει μια εκ των προβλεπόμενων διοικητικών κυρώσεων, η οποία είναι ανάλογη της φύσης, της βαρύτητας και της διάρκειας της παράβασης και να είναι αναγκαία και κατάλληλη προς επίτευξη του επιδιωκόμενου σκοπού.

Για να επιβάλει την κατάλληλη, ανάλογη και αναγκαία ποινή η Αρχή οφείλει να λάβει υπόψη της τα ακόλουθα:

- Η Αρχή δεν έχει αποδείξει κανένα από τους ισχυρισμούς της.
- Οι επίδικες διαφημίσεις δεν έχουν προξενήσει καμία βλάβη και/ ή ζημιά σε τηλεθεατή ή σε οποιοδήποτε εμπλεκόμενο πρόσωπο.
- Οι επίδικες διαφημίσεις ήταν συμμορφωμένες με τους κανονισμούς της ICTIS και του EAPN.

Σύμφωνα με όλα τα πιο πάνω αναφερθέντα, η διοικητική κύρωση του διοικητικού προστίμου, ούτε αναγκαία είναι, ούτε κατάλληλη, Το δυσμενέστερο μέτρο- κύρωση του προστίμου μπορεί να επιβληθεί, μόνο στην περίπτωση που η Αρχή αιτιολογημένα αποδείξει ότι ο επιδιωκόμενος σκοπός της διοικητικής κύρωσης, δεν μπορεί να επιτευχθεί με οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παρά μόνο με την κύρωση του προστίμου.

Για όλους τους λόγους αυτού η Αρχή οφείλει να μην επιβάλει την κύρωση του διοικητικού προστίμου, αλλά να αφήσει ατιμώρητο το σταθμό ή να επιβάλει σε αυτόν την διοικητική κύρωση της απλής συστάσεως. Επιβολή προστίμου για να επωφεληθεί η Αρχή απαγορεύεται από κάθε αρχή δικαίου και ευρωπαϊκή πρακτική.

Θα εμφανισθούμε στην ακρόαση με τον Διευθυντή της Golden Telemedia».

Στις 7.3.2007, η Αρχή πληροφόρησε το σταθμό ότι η προγραμματισμένη για την ίδια μέρα συνεδρία για σκοπούς επιβολής κύρωσης, είχε αναβληθεί.

Η Αρχή με επιστολή της ημερομ. 8.3.2007 πληροφόρησε το σταθμό για την νέα ημέρα και ώρα εξέτασης της παρούσας υπόθεσης και κάλεσε τους εκπρόσωπους του να παρευρεθούν, εάν το επιθυμούν.

Κατά την ενώπιον της Αρχής ακροαματική διαδικασία στις 21.3.2007 παρευρέθηκαν οι κ.κ. Γιώργος Βαλιαντής και Χάρης Χατζηγιάνγκου, Δικηγόροι του σταθμού, και Αντώνης Ινιάτης, Γενικός Διευθυντής της εταιρείας «Golden Telemedia».

Κατά την έναρξη της ακροαματικής διαδικασίας ο κ. Βαλιαντής επικαλέστηκε τις επιστολές του σταθμού ημερομ. 15.9.2006 και 27.2.2007 τις οποίες ανέφερε ότι υιοθετεί για σκοπούς μετριασμού της ποινής. Στη συνέχεια ανέφερε ότι ο σταθμός θα καλέσει ως μάρτυρα τον Γενικό Διευθυντή της εταιρείας “Golden Telemedia” κ. Αντώνη Ινιάτη και ζήτησε από την Αρχή όπως η μαρτυρία του, σε συνάρτηση με τις προαναφερθέντες επιστολές, ληφθούν υπόψη για σκοπούς της εν εξελίξει συνεδρίας.

Στη συνέχεια ο κ. Βαλιαντής κάλεσε στην αίθουσα τον κ. Ινιάτη.

Ο κ. Βαλιαντής ξεκίνησε την διαδικασία εξέτασης του μάρτυρα ρωτώντας τον κατά πόσον είχε υπόψη του τα επίδικα μηνύματα ή χρειαζόταν να προβληθούν ξανά ενώπιον του.

Ο κ. Ινιάτης απάντησε ότι είχε υπόψη του τα μηνύματα και δεν χρειαζόταν να προβληθούν ξανά.

Στη συνέχεια ο κ. Βαλιαντής ζήτησε από τον μάρτυρα να πει την άποψη του ως προς τον τρόπο που παρουσιάστηκαν από τον τηλεοπτικό σταθμό ANTENNA τα επίδικα μηνύματα.

Ο κ. Ινιάτης ανέφερε ότι *«τα μηνύματα ξεχώριζαν από το υπόλοιπο πρόγραμμα και ήταν σαφές για το περί τι επρόκειτο. Ήταν ξεκάθαρο ότι επρόκειτο για τηλεφωνικές υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας καθώς παντού στην Ευρώπη χρησιμοποιείται το prefix 900 ή το 090 παλαιότερα. Όλοι το ξέρουν αυτό και θεωρώ ότι το μήνυμα μας ξεχώριζε από το πρόγραμμα»*. Συνεχίζοντας ο κ. Ινιάτης πρόσθεσε : *« Επειδή δεν υπάρχει σχετική νομοθεσία στη Κύπρο θεωρήσαμε σωστό να ακολουθήσουμε την Ευρώπη και συγκεκριμένα την Αγγλία και την ICTIS η οποία είναι σεβαστή παγκοσμίως. Από τις αρχές του 2004 ζητήσαμε και ζητούμε από τον Ρυθμιστή Τηλεπικοινωνιών να ρυθμιστεί το θέμα αυτό. Έχω εδώ επιστολές από 23.3.2004 που στείλαμε στον Ρυθμιστή Τηλεπικοινωνιών ζητώντας του να παρέμβει ώστε να ρυθμιστεί νομικά το τοπίο των τηλεφωνικών υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας, με συγκεκριμένες εισηγήσεις. Πρωτοστατήσαμε σαν εταιρεία ούτως ώστε ο Ρυθμιστής να εκδώσει διάταγμα το 2006 που να ρυθμίζει μερικώς το τοπίο, το περί Προστασίας Καταναλωτών Διάταγμα του 2005»*.

Το περί Προστασίας των Καταναλωτών Διάταγμα του 2005 κατατέθηκε από τον τους εκπροσώπους του σταθμού, ως Τεκμήριο Ι .

Ο κ. Βαλιαντής ζήτησε από τον μάρτυρα να διευκρινίσει τι εννοούσε.

Ο κ. Ινιάτης ανέφερε: *« Μετά από πολλά διαβήματα μας κάλεσε ο Ρυθμιστής για να ακούσει τις απόψεις των εταιριών. Εμείς στείλαμε γραπτώς τις εισηγήσεις μας βασιζόμενοι πάνω στους κανονισμούς της ICTIS- για το που πρέπει να μπαίνει η χρέωση, το ποσό της χρέωσης, το μέγεθος και το είδος της γραμματοσειράς)»*.

Στη συνέχεια ο μάρτυρας ρωτήθηκε από την Αρχή κατά πόσον τα επίδικα μηνύματα ήταν σύμφωνα με το προαναφερθέν Διάταγμα.

Ο μάρτυρας ανέφερε ότι η εταιρεία ακολουθούσε τις πρόνοιες του Διατάγματος πριν ακόμα βγει λόγω των προνοιών της ICTIS τις οποίες είχε ήδη υιοθετήσει.

Ο κ. Βαλιαντής ρώτησε τον μάρτυρα κατά πόσον μιλούσε για τον τρόπο διαχωρισμού (από το υπόλοιπο πρόγραμμα) των μηνυμάτων της εταιρείας του όταν είπε ότι δεν υπήρχε σχετική Νομοθεσία πριν το διάταγμα.

Ο κ. Ινιάτης απάντησε λέγοντας ότι: *«Πριν το διάταγμα μας έλεγαν διάφοροι διάφορα».*

Στη συνέχεια πήρε τον λόγο ο Πρόεδρος της Αρχής ο οποίος ανέφερε ότι πρέπει να υπάρξει σαφής διαχωρισμός μεταξύ του περί Προστασίας των Καταναλωτών Διατάγματος του 2005 (Τεκμήριο Ι) και του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 και των απορρεόντων από αυτόν Κανονισμών καθώς, η υποχρέωση των Σταθμών για έννομη προβολή διαφημιστικών ή/ και τηλεμπορικών μηνυμάτων ρυθμίζεται αποκλειστικά από τον προαναφερθέντα Νόμο και Κανονισμούς.

Στη συνέχεια ο κ. Βαλιαντής ρώτησε τον μάρτυρα κατά πόσον ο τηλεθεατής μπορούσε να διακρίνει το μήνυμα από το πρόγραμμα.

Ο μάρτυρας απάντησε καταφατικά και ο κ. Βαλιαντής ζήτησε από τον μάρτυρα να αναφέρει κατά πόσον ότι υπήρχε τρόπος να συγχυστεί ο τηλεθεατής.

Ο μάρτυρας απάντησε αρνητικά προσθέτοντας ότι η εταιρεία του τότε δεν είχε δεχθεί οποιοδήποτε παράπονο για παραπλανητικό μήνυμα.

Ο κ. Βαλιαντής ζήτησε από τον μάρτυρα να αναφέρει κατά πόσον, με βάση τους κανονισμούς της ICTIS, υπήρχε κάτι μεμπτό ή κακό στα επίδικα μηνύματα.

Ο κ. Ινιάτης απάντησε λέγοντας ότι η εταιρεία του είναι πολύ ευαίσθητη σε θέματα χρεώσεων.

Ο κ. Βαλιαντής ζήτησε από τον μάρτυρα να καταθέσει την αλληλογραφία που είχε η εταιρεία του με τον Ρυθμιστή Τηλεπικοινωνιών.

Σε ερώτηση του Προέδρου της Αρχής κατά πόσον οι εν λόγω επιστολές είχαν άμεση σχέση με την υπόθεση, ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι δείχνουν την ύπαρξη καλής θέλησης από μέρους της εταιρείας.

Στο σημείο αυτό κατατέθηκαν ως Τεκμήριο ΙΙ οι επιστολές της εταιρείας «Golden Telemedia» προς τον Ρυθμιστή Τηλεπικοινωνιών ημερομ. 14.2.2006(2), 11.1.2006, 17.11.2005, 28.6.2005, 31.1.2005, 18.5.2004, 11.5.2004, 31.3.2005 και 23.3.2004 καθώς και αντίστοιχες επιστολές του Ρυθμιστή Τηλεπικοινωνιών προς την εταιρεία «Golden Telemedia», ημερομ. 30.3.2006, 20.3.2006, 10.11.2005, 1.11.2005, 26.7.2005, 22.4.2005, 15.3.2005 και 26.5.2004.

Στη συνέχεια ο κ. Βαλιαντής ζήτησε από τον μάρτυρα να σχολιάσει την κατηγορία 5 στον σχετικό Πίνακα Α' της Αρχής ημερομ. 15.2.2005 σχετικά με μήνυμα που μεταδόθηκε στις 11.1.2005 και στο οποίο δεν φαινόταν αν στη τιμή συμπεριλαμβανόταν το Φ.Π.Α..

Ο κ. Ινιάτης ανέφερε ότι η παράλειψη έγινε εκ παραδρομής. Πρόσθεσε ότι όλες οι κατηγορίες που φαίνονται στο σχετικό Πίνακα Α' της Αρχής συμπίπτουν ημερολογιακά και σε καμία άλλη περίπτωση δεν έγινε τέτοια παράλειψη πράγμα που αποδεικνύει, σύμφωνα με τον μάρτυρα, ότι η παράλειψη δεν έγινε εσκεμμένα.

Ο κ. Βαλιαντής ρώτησε τον μάρτυρα κατά πόσον η εταιρεία του δέχτηκε οποιοδήποτε παράπονο ή κατά πόσον είχε πρόθεση να παραπλανήσει το κοινό παραλείποντας να αναφέρει το Φ.Π.Α.

Ο μάρτυρας απάντησε αρνητικά και στα δύο ερωτήματα.

Τέλος ο μάρτυρας ρωτήθηκε από την Αρχή κατά πόσον το μέγεθος της γραμματοσειράς που χρησιμοποιούσε η εταιρεία στα τηλεοπτικά της μηνύματα ήταν σύμφωνο με το διάταγμα.

Ο μάρτυρας απάντησε ότι *«είναι πολύ μεγαλύτερο από τις πρόνοιες του διατάγματος»*.

Στη συνέχεια ο μάρτυρας αποχώρησε από την αίθουσα.

Στο καταληκτικό του σχόλιο ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ακόμα μια φορά ότι υιοθετεί το περιεχόμενο της επιστολής του σταθμού ημερομ. 15.9.2006 και συνέχισε λέγοντας ότι με βάση και την μαρτυρία που είχε ενώπιον της η Αρχή, οι τέσσερις πρώτες κατηγορίες που φαίνονται στον σχετικό Πίνακα Α' θα πρέπει να ανακληθούν.

Τέλος, ο κ. Βαλιαντής συμπλήρωσε ότι, άνευ βλάβης των προηγουμένων του αναφορών, η Αρχή θα έπρεπε να λάβει υπόψη της την Αρχή της Αναλογικότητας με ό,τι αυτή συνεπάγεται, προτού προχωρήσει στη επιβολή οποιασδήποτε κύρωσης. Αναφορικά με την κατηγορία 5 ο κ. Βαλιαντής ανέφερε ότι, μετά την μαρτυρία του κ. Ινιάτη όπου διαφάνηκε ότι εκ παραδρομής έγινε η παράλειψη, η Αρχή δεν θα πρέπει να επιβάλλει οποιοδήποτε χρηματικό πρόστιμο στο σταθμό αλλά να περιοριστεί στην επιβολή της κύρωσης της σύστασης ή της προειδοποίησης.

Αναφορικά με τα όσα αναφέρει ο σταθμός στην επιστολή του ημερομ. 15.9.2006 σημειώνονται τα ακόλουθα:

Ο σταθμός συνεχίζει να επικεντρώνει την υπεράσπιση του γύρω από άρθρα του Νόμου 7(Ι)/98 για τα οποία δεν έχει κατηγορηθεί. Ο Νομοθέτης έχει θεσπίσει ξεχωριστά άρθρα που αφορούν στη συγκαλυμμένη διαφήμιση και ξεχωριστά άρθρα που αφορούν στον οπτικό και ακουστικό διαχωρισμό του οποιουδήποτε διαφημιστικού/ τηλεμπορικού μηνύματος από το υπόλοιπο πρόγραμμα. Το ένα άρθρο δεν εξαρτάται από το άλλο και η ύπαρξη συγκαλυμμένης διαφήμισης δεν

μπορεί να θεωρηθεί ως προϋπόθεση ενεργοποίησης του άρθρου 33(2)(α). Όσο για τον ισχυρισμό ότι η Αρχή «δεν δίνει οποιαδήποτε αιτιολογία γιατί κατά την γνώμη της έχει παραβιασθεί ο σκοπός του Νόμου» παραπέμπουμε στο κείμενο της απόφασης της Αρχής ημερομ. 10.5.2006.

Αναφορικά με τον ισχυρισμό του σταθμού ότι «*Η Αρχή είναι παράνομα συγκροτημένη, στερείται αρμοδιότητας και επομένως ενεργεί παράνομα και οι οποιοσδήποτε αποφάσεις της αποτελούν νόσφιση εξουσίας*», τούτος απορρίπτεται. Η συγκρότηση της Αρχής είναι καθ' όλα νόμιμη με συγκεκριμένη απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου και η αρμοδιότητα της καθορίζεται μέσα από τον περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμο 7(Ι)/98 και τους απορρέοντες από αυτόν κανονισμούς.

Αναφορικά με την επιστολή του σταθμού ημερομ. 27.2.2007 σημειώνουμε τα ακόλουθα:

Ο ισχυρισμός ότι η Αρχή, στην απόφαση της ημερομ. 10.5.2006, δεν έλαβε υπόψη της το πραγματικό και νομικό υπόβαθρο που ο σταθμός υπέβαλε καθώς και ο ισχυρισμός ότι ο σταθμός έχει αποδείξει «*ότι όλες οι κατηγορίες είναι απαράδεκτες και αβάσιμες*» απορρίπτονται. Παραπέμπουμε για μία ακόμη φορά στο κείμενο της Απόφασης της Αρχής ημερ. 10.5.2006 όπου απαντιούνται σημείο προς σημείο όλα όσα εγείρει ο σταθμός (σελ. 14-17). Οι επιστολές του σταθμού δεν προσκομίζουν και ούτε αναφέρουν οποιοδήποτε νέο στοιχείο που πιθανόν να άλλαζε τα δεδομένα ούτως ώστε να ανακληθεί η απόφαση της Αρχής, όπως ζητά ο σταθμός.

Αναφορικά με τα επιχειρήματα του σταθμού, προς την κατεύθυνση του μετριασμού της ποινής, η Αρχή υπογραμμίζει ότι πάντοτε λαμβάνει υπόψη την Αρχή της Αναλογικότητας και κατ' επέκταση τα όσα σχετικά αναφέρει ο σταθμός. Ωστόσο, απορρίπτει την επιχειρηματολογία και το σκεπτικό του σταθμού ότι :

- *«Η Αρχή δεν έχει αποδείξει κανένα από τους ισχυρισμούς της.*
- *Οι επίδικες διαφημίσεις δεν έχουν προξενήσει καμία βλάβη και/ ή ζημιά σε τηλεθεατή ή σε οποιοδήποτε εμπλεκόμενο πρόσωπο.*
- *Οι επίδικες διαφημίσεις ήταν συμμορφωμένες με τους κανονισμούς της ICTIS και του EARN»*

Η Αρχή δεν προβαίνει σε ισχυρισμούς στην παρούσα υπόθεση (και σε καμία άλλη υπόθεση). Γίνεται αναφορά σε πραγματικά γεγονότα, τα οποία κρίνονται βάση του Νομικού πλαισίου που αφορά στη λειτουργία των Ηλεκτρονικών Μέσων Μαζικής Ενημέρωσης. Η μετάδοση των επίδικων μηνυμάτων αποτελεί πραγματικό γεγονός το οποίο δεν έχει αμφισβητηθεί ούτε από τον σταθμό. Ο χαρακτηρισμός ενός πραγματικού και παραδεκτού γεγονότος ως «ισχυρισμός» δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός.

Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι *«οι επίδικες διαφημίσεις δεν έχουν προξενήσει καμία βλάβη και/ ή ζημιά σε τηλεθεατή ή σε οποιοδήποτε εμπλεκόμενο πρόσωπο»*, δεν μπορεί να γίνει αποδεκτός ούτε μπορεί να επιμετρήσει ως ελαφρυντικό για τον σταθμό. Ο σταθμός εκφράζει μια απόλυτη θέση χωρίς να προσκομίζει οποιοδήποτε στοιχείο που να δικαιολογεί μια τέτοια αναφορά. Η Νομοθεσία και κατ' επέκταση η παρέμβαση της Αρχής, δεν ενεργοποιείται ούτε εξαρτάται από την πρόκληση ζημιάς σε οποιοδήποτε πρόσωπο, εξ' ου και ο αυτεπάγγελτος χαρακτήρας της παρούσας υπόθεσης. Σχετικός είναι ο κανονισμός **41(2)** των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) ο οποίος αναφέρει ότι η Αρχή **« έχει εξουσία να εξετάζει αυτεπάγγελα και ανεξάρτητα από παράπονα του κοινού παραβάσεις από οποιοδήποτε σταθμό, αν υποπέσει στην αντίληψη ότι δυνατό να μην έχουν τηρηθεί οι πρόνοιες του Νόμου και των κανονισμών»**.

Όσον αφορά το θέμα που εγείρει ο σταθμός σχετικά με *τους κανονισμούς της ICTIS και του EARN*, αυτό έχει απαντηθεί σε έκταση στην απόφαση της Αρχής ημερομ. 10.5.2006 καθώς εγέρθηκε ξανά από μέρος του σταθμού.

Αναφορικά με τα όσα ανέφεραν οι κ.κ. Βαλιαντής, ως δικηγόρος του σταθμού, και Ινιάτης, ως μάρτυρας, σημειώνονται τα ακόλουθα:

Το σχετικό άρθρο **33(2)(α)** είναι σαφές: « **Η διαφήμιση και η τηλεμπορία πρέπει να αναγνωρίζονται εύκολα ως τέτοιες και να διακρίνονται σαφώς από το υπόλοιπο πρόγραμμα με τη χρησιμοποίηση οπτικών και ακουστικών μέσων επισήμανσης**». Ο ισχυρισμός ότι ο τηλεθεατής μπορούσε εύκολα να αναγνωρίσει ότι επρόκειτο περί διαφήμισης τηλεφωνικής υπηρεσίας προστιθέμενης αξίας γίνεται μεν αποδεκτός αλλά αυτό δεν νομιμοποιεί τον τρόπο που προβλήθηκαν τα εν λόγω μηνύματα. Ο Νόμος καθορίζει 3 διαφορετικές παραμέτρους οι οποίες πρέπει να πληρούνται στην ολότητά τους. Η διαφήμιση **πρέπει να αναγνωρίζεται εύκολα**, να **διαχωρίζεται οπτικά** από το πρόγραμμα **και να διαχωρίζεται ακουστικά** από το πρόγραμμα. Ο Νόμος δεν δίνει την επιλογή στο σταθμό να διαλέξει ποια ή ποιές από τις προϋποθέσεις πρέπει να πληροί. Σκοπός του Νομοθέτη δεν είναι μόνο η προστασία του τηλεθεατή από κάποιον, πιθανώς επιβλαβές, διαφημιστικό μήνυμα, αλλά και η διαφύλαξη του δικαιώματος του τηλεθεατή για την απρόσκοπτη παρακολούθηση ενός καθ' όλα άρτιου τηλεοπτικού προγράμματος χωρίς μέρος της εικόνας να καλύπτεται από διαφημιστικά ή τηλεμπορικά μηνύματα και χωρίς να αποσπάται η προσοχή του προσπαθώντας να διαβάσει τα εν λόγω μηνύματα. Η νομοθεσία αποβλέπει και στην κατοχύρωση του δικαιώματος του παραγωγού να προβάλλεται το προϊόν του άρτιο και όπως ο ίδιος θα επιθυμούσε να μεταδοθεί χωρίς μέρος του «κάδρου» του να θυσιάζεται σε διαφημιστικά μηνύματα.

Η προσπάθεια νομικής ρύθμισης των τηλεφωνικών υπηρεσιών προστιθέμενης αξίας αφορά την εταιρεία “Golden Telemedia” και όχι τον τηλεοπτικό σταθμό «ANTENNA». Η λειτουργία του τηλεοπτικού σταθμού υπάγεται στο Νομοθετικό Πλαίσιο που καθορίζει ο περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμος 7(Ι)/98 και οι απορρέοντες από αυτόν Κανονισμοί. Ο Σταθμός είχε και έχει την υποχρέωση να μεριμνά όπως όλα τα μηνύματα (διαφημιστικά, τηλεμπορικά ή/ και άλλα) που προβάλλονται από τις συχνότητές του και στοχεύουν τον τηλεθεατή, να είναι σύμφωνα με την προαναφερθείσα Νομοθεσία. Η έλλειψη ενός γενικού

νομοθετικού πλαισίου (εκτός του Νόμου 7(Ι)/98 και των σχετικών Κανονισμών) που να αφορά την διαφήμιση των όποιων υπηρεσιών ή και προϊόντων δεν νομιμοποιεί την αυθαίρετη και κατά παράβαση του Νόμου 7(Ι)/98 διαφήμισή τους. Ο σταθμός, στα πλαίσια της αυτορρύθμισης, που κατά καιρούς επικαλείται (και που η Αρχή επικροτεί), οφείλει να φιλτράρει τα όποια διαφημιστικά μηνύματα πριν αυτά μεταδοθούν και, σε τελική ανάλυση, ο σταθμός οφείλει να «νουθετεί» την οποιαδήποτε εταιρεία ούτως ώστε τα μηνύματα που ετοιμάζει και αποστέλλει στο σταθμό να είναι απόλυτα έννομα και να επιδεικνύουν τον απαραίτητο σεβασμό στο τηλεθεατή.

Η Αρχή αντιλαμβάνεται την προσπάθεια της εταιρείας για νομοθετική ρύθμιση των υπηρεσιών που προσφέρει, όπως αυτή προκύπτει τόσο μέσα από την κατάθεση του κ. Ινιάτη όσο και από τις επιστολές προς και από τον Επίτροπο Τηλεπικοινωνιών (Τεκμήριο ΙΙ) που κατάθεσε ο κ. Ινιάτης. Ωστόσο, παρά την καλή θέληση της εταιρείας, που επικαλείται ο σταθμός, η Αρχή οφείλει να υποδείξει ότι δεν είναι η εταιρεία “Golden Telemedia” που είναι υπό κατηγορία αλλά ο Τηλεοπτικός Σταθμός «ANTENNA». Τα όσα ανέφερε και κατέθεσε ο κ. Ινιάτης έχουν μελετηθεί και ληφθεί υπόψη στην ολότητά τους και θα επιμετρήσουν εκεί που η Αρχή κρίνει ότι σχετίζονται άμεσα ή έμμεσα με την υπόθεση. Ωστόσο, η επίκληση νομικών πλαισίων εκτός του Νόμου 7(Ι)/98 και ρυθμιστικών εγχειριδίων άλλων χωρών δεν μπορεί να γίνει αποδεκτή για τους λόγους που η Αρχή ανέλυσε πολλάκις στο παρελθόν και που φαίνονται και στην απόφαση της ημερ. 10.5.2006, σελ. 15.

Τέλος, αναφορικά με το υποστοιχείο 5 στο οποίο, όπως παραδέχεται τόσο η εταιρεία όσο και ο σταθμός, δεν δινόταν το ορθό κόστος της υπηρεσίας, η Αρχή κάνει αποδεκτό, με μεγάλη επιφύλαξη ωστόσο, τον ισχυρισμό της εταιρείας, και κατ’ επέκταση του σταθμού, ότι τούτο έγινε εκ παραδρομής. Η επιφύλαξη προκύπτει μέσα από το γεγονός ότι η εν λόγω παράλειψη έγινε μόνο κατά τη διάρκεια του προγράμματος “Fame Story”, ενός προγράμματος με αρκετά υψηλή τηλεθέαση.

Η Αρχή λαμβάνοντας υπόψη όλα ενόπιον της στοιχεία και περιστατικά της υπόθεσης συμπεριλαμβανομένων των γραπτών και προφορικών εξηγήσεων του σταθμού καθώς επίσης και τις βιντεοταινίες με τα τηλεμπορικά μηνύματα , κρίνει και αποφασίζει όπως επιβάλει στο σταθμό κυρώσεις ως ακολούθως:

Για τις παραβάσεις του άρθρου **33(2)(α)** του περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών Νόμου 7(Ι)/98 που έγιναν στις **10 και 11.1.2005** (**υποστοιχεία 1-4**) επιβάλλει την κύρωση της **προειδοποίησης** για κάθε ένα εκ των υποστοιχείων ξεχωριστά.

Για την παράβαση της παραγράφου **Δ.1** του Κώδικα Διαφημίσεων, Τηλεμπορικών Μηνυμάτων και Προγραμμάτων Χορηγίας όπως αυτός εκτίθεται στο Παράρτημα ΙΧ των περί Ραδιοφωνικών και Τηλεοπτικών Σταθμών κανονισμών του 2000 (Κ.Δ.Π. 10/2000) που έγινε στις **11.1.2005** (**υποστοιχείο 5**) , επιβάλει την κύρωση της **προειδοποίησης**.

Η Αρχή θεωρεί τις πιο πάνω παραβάσεις ως πάρα πολύ σοβαρές. Η Αρχή θα συνεχίσει να παρακολουθεί τον σταθμό και θα είναι πολύ πιο αυστηρή στο μέλλον εάν και εφόσον διαπιστωθούν παρόμοιες παραβάσεις.

(Ν. ΠΑΠΑΔΩΑΝΝΟΥ)

Πρόεδρος
Αρχής Ραδιοτηλεόρασης Κύπρου